

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 62.

Z KRAKOWA DNIA 3. SIERPNIA 1814 Roku WE SRODĘ.

D. 29 Lipca przybył do naszego miasta J.W. Jenerał Langeron z całym swoim głównym sztabem, i wielu Jenerałów, powracających z wojny do Rossyi. Od dnia tegoż przechodzi tędy piechota korpusu J.V. Jenerała Langerona, a za nią przechodzić będzie jazda. Przechod tego korpusu poprzedziły oddziały artyleryi konney i pieszew, tudzież liczne oddziały kozaków. Wszystkie te woyska postawą swą okazują, że siła i przyzwyczajenie wszelkie trudy łatwiejszem do przebycia czyni. Woyska te zdają się być bardziej powracającemi z służby na polu Chwały odbytey, niżeli z kampanii odległej i tyle na los Europy wpływu mającey.

Z Warszawy d. 26 Lipca.

Dnia 23 b. m. wieczorem z powodu spodziewanego tu przybycia W.W. Xiążąt Mikołaja i Michała całe miasto było oświetlone i warta zaciągnęła do przeznaczonego na ich mieszkanie pałacu pod Blachą. Lecz do tej chwili nie stanęli jeszcze w tej stolicy.

Wczoray wyruszyło ztąd do Rossyi, kilka Pułków Kozaków. W tych dniach ciągnąć tędy będą inne pułki jazdy i piechoty, tudzież artylerya Rossyjska. Woyska te należą do korpusu J.W. Jenerała pie-

choty Barona Sackena. Część ich idzie bokiem Warszawy.

Dziś nadciągnie tu jazda Polska powracająca z Hamburga i Danii. Przybył tu już prowadzący ją Jenerał Piotrowski.

Gazeta Lipska z dnia 16 Lipca donosi o przybyciu do Lipska Jenerałów Polskich, Sokolnickiego, Woyczwńskiego, Niemojewskiego, Niesiołowskiego, Ordonatora Fischera, i wielu innych Officerów Polskich.

Z Petersburga d. 17 Czerwca. d. k.

Umieszczamy tu mowę, którą zawiadujący Ministerium wojennem J.W. Jenerał Porucz. Xże Górczakow miał do powracających woioowników uzbrojenia Petersburskiego:

"Waleczni Woioownicy! Pozdrawiam was, którzy jako zwycięzcy do nas powracacie. Wzięliście oręż przeciwko nieprzyjaciółom, i bóg wam błogosławił. Poświęcona chorągiew, którą wam wręczył sam Monarcha, prowadziła was zjednego do drugiego zwycięstwa. Połock, Czaszniki, i wiele innych mieysc zaświadcza o waszych dziełach. Przed wami upadły Gdańska warownia. Silni przez ufnosć w Bogu, zwyciężyliście wszystko, i pogromiliście nieprzyjaciół. Obecny tu wasz Naczelnik

J. K. Mość Xże Alexander Wirtemberski, oddał wam przed obliczem Monarchy należną sprawiedliwość. Idźcie, złożcie dzięk-Naywyższemu za wszystkie dobro. Kościół Święty przyymie was z wesełem, a współziomkowie powitają z rozrzewnieniem. Cześć i sława wam, mężni Rossyjscy woioownicy! W krotce powrócicie do waszych domów, gdzie na was oczekują oycowie, matki, żony i dzieci. Bądźcie szczęśliwi i chlubicie się imieniem Rossyanina. „

Tenże Jenerał do N. Cesarzowey, gdy około iey karety przechodziło uzbrojenie, miał następną mowę:

„N. Pani! Oto są woioownicy, którzy powracają z pola walki: okryli się oni wieczną sławą, jako obrońcy wiary, Monarchy i oyczyzny. Jak się szczęśliwemi byź czują! Dopełnili oni powinności swoich. Bóg im błogostawił, i swoją opieką zaszczycał. N. Pani! Oni są szczęśliwi, albowiem mieli sposobność dzielić wszystkie trudy, wszystkie niebezpieczeństwa z danym im od Boga Monarchą, który, aby odęprzeć nieprzviaciela czyniącego zamach na Rossyą, nie oszczędzał ani zdrowia, ani nawet życia swojego, i na wszystkie narażał się niebezpieczeństwa. Chwała naszemu Panu! Chwała walecznym rycerzom! Chlubno byź Rossyaninem, gdzie Monarcha nie oszczędzając swego życia zajmuję się dobrem swojego narodu. Raczylaś, N. Pani, okazać tym walecznym woioownikom swoje szczególne ukontentowanie; raczylaś zaszczycić ich powrot do stolicy Twoją Naywyższą obecnością; czuła oni wielkość tej łaski, i powróciwszy do swoich domów wstawiać będą z wdzięcznością ten dzień tak dla nich szczę-

śliwy.

z Paryża d. 13 Lipca.

Wczoray przeczytał Minister spraw wewnętrznych X. Montesquiou w izbie deputowanych następujący

Opis teraźniejszego położenia Francvi.

„Obiawszy J. K. Mość znowu rządu, (treść iego mowy) pragnie uwiadomić ludy swoje o stanie, w jakim Francvą zastał. Zniknęła przyczyna złego, które naszą oyczyznę uciskało, ale skutki iego jeszcze trwają. Długo jeszcze Francvi pod rządem, który stara się naprawić wszystko, dokuczać będą ciosy, które zadał iey rząd, trudniący się iedynie niszczeniem. Woyna była bezwątpienia główną przyczyną cierpień Francyi. Dziecie nie wystawiają żadnego przykładu, ażeby wielki naród przeciw własney woli wciagniony był do nayniebezpieczniejszych i pustoszcących przedsięwzięć. Widziano ze strachem i zadziwieniem, iak polerowny naród skazany był na zamienienie swojego szczęścia i spokoyności na tułające życie ludów barbarzyńskich. Związki krwi zostały zerwane; oycowie zestarzelili się w oddaleniu od swoich synów, a ci ponosili śmierć o 400 mil od swoich rodziców. Żadna nadzieia powrotu nie osładzała tego okropnego rozdziału. Przyzwyczajono się mieć go zanieodzowny, zanieustalony. Widziano iak chłopci Bretanii, odprowadzając drogich swoich synów do miejsc ich odeycia, powracali do miejscowch swoich kościołow i modlili się wczesnie iak za pomarłych swoich synów. Okropnego trwonienia ludzi przez przeszły rząd, niepodobna dokładnie wyrachować. Trudy i choroby, i złe urządzenie polowych szpitalow i lazaretow, tyleż zabierały lu-

dzi co sama wojna. Wybrane massy, które ogromne wojsko stanowić mogły, zniknęły, chociaż wcale do boju nie należały. W ostatnich 14 do 15 miesiącach wybrano 1 mill. 300,000 ludzi, a zatem wyrachować można, ile naród przez 22 lat ludzi utracił.

Ministerium wewnętrzne.

Rolaictwo postąpiło prawdziwie znacznie we Francyi; lecz takichże przeszkod i uciążień pod ostatnim rządem nie doznało! Posiadacze winnic ponieśli niezmierną szkodę przez systema lądowe; w południowej Francyi powyrywano wiele winnic, bo niska cena wina i wódki odjęła ochotę do tego rodzaju gospodarstwa. Jeszcze pod Ludw. XVI zaprowadzone były dosyć pomysłnie we Francyi owce Hiszpańskie; ale naczelnik przeszłego rządu, który nawet bieg natury pod niespokojną dumę swoją chciał podbić, sądził, iż to ulepszenie nie dosyć szypko i obszernie idzie, nakazał wyrokiem swoim pod d. 8 Marca 1811 założyć 500 zakładów Hiszpańskich baranów, pod tak uciążliwemi oznaczeniami, iż dotychczasowi właściciele woleli pozbyć się nawet własnych owiec Hiszpańskich i zaniechać poprawiania stad swoich. Nierozsądny ten środek kosztował Francją przeszło 20 mill. fr. Strata w koniach od 1go Stycznia 1812 wynosi najmniej 230,000 koni, czyli 105 mill. fr. w pieniądzach. Nie dosyć, że czynna tyranua dosięgała nawet ostatniej chaty rolnika; nie dosyć, że mu wydzierano ręce i pieniądze, przymuszając go do okupienia swoich synów, ażeby mu ich potem znowu porwać; lecz rekwizycya, którą nazywać można najmądrzejszym odkryciem despotyzmu, wyrwała mu odrazu

wszystkie owoce jego pracy. Uwierzył kiedyś potomność, że jeden człowiek wyniosł się na nieograniczonego pana naszej własności i naszego pożywienia; że nakazywał wydartą nam żywność rozwozić na miejsca, gdzie mu się zapodobało; że wszyscy mieszkańcy oddać musieli swoje majątki temu nowemu panu, sądząc się jeszcze za szczęśliwych, że nie zachciało się jego agentom dołączyć do naszych cierpień obmierzonego lichwiarstwa? Lecz odwróćmy oczy od tych niegodziwości! Zapomniemy zdrożności tyranii, dla dziwienia się darom, które nam Tworca natury udzielił. Któryż inny kraj nie byłby pod tyłu klęskami zupełnie upadł? W roku 1787 było 1500 warsztatów czynnych w Lyonie; w ostatniej wojnie zmniejszyła ich się liczba do 800. Teraz podnosi się znowu Lyon. Wszystko okazuje niedorzeczność lądowego systemu.

Handel.

Jakże ten mógł ostać się pod przeszłym rządem, którego chimerze i rachubie ulegać musiał! Systema pozwoleni zniszczyło lub zraziło mnóstwo kupców. Jakże kupcy byż mogli spokojnemi, znajdując w rządzie tak chciwego współubiegacza!

Administracya wewnętrzna.

Zyczenie poznania wszystkich dochodów Francyi, dla zagarnienia ich kiedyś, było iedyną pobudką do postanowienia administracyi nad dobrami gminow. Dla osierociatych dzieci wyznaczone były w całym kraju tylko 4 mill. teraz kosztuje ich utrzymanie rocznie 9 mill.

Kubity publiczne.

Przedsiębrano wielkie publiczne zakłady i roboty, niektóre z powodów pra-

wdziwego użytku, lecz wiele innych jedynie dla przepychu lub wyniosłości. Zakładano wspaniałe gościńce na granicach, a zaniebrywano gościńców wewnątrz kraju. W kassie mostow i dróg pokazuje się 28 mill. niedoboru. Jak wiele szkod ostatnia wojna zrzędziła, można z tego sądzić, że samych głównych mostow 30 rozebranych lub spalonych zostało. Samo drzewo na ich naprawienie kosztować będzie 1 mill. 800,000 fr. Kanały znajdują się w lepszym stanie: kanał Burgoński kosztuje już 12 mill. a potrzeba nań jeszcze 5 wyłożyć. To przedsięwzięcie, iako też kanał St. Quentin zasługują na pochwałę. Kanał Oarq potrzebuje jeszcze wydatku najmniej 18 mill. fr. Roboty w Paryżu były głównym przedmiotem staranności rządu, ponieważ znajdował w tem sposobność okazania swojego przepychu i przywiązania do siebie ludu. Niektóre z tych zakładów są prawdziwie użyteczne; zaległości, które ministerium wewnętrzne ma do zapłacenia wynoszą około 50 mill. fr.

Ministerium woienne.

W tem ministerium znajdowało się źródło wszystkiego zła, a klęski ostatnich trzech wypraw pomnożyły nieład. W-Maiu roku przeszłego składała się lądowa siła Francuzka przeszło z 520,000 ludzi, oprócz oddalonych lub pensyonowanych 122,597 wojskowych. 160,000 eńców powracają z Pruss, Austrii, Anglii i Rossyi do Francyi. Główny sztab woyska wynosi 1814 głów. Wojna roku 1812 i 1813 zniszczyła w rzeczach artylerycznych i wszelkiego rodzaju zapasach rachując na pieniądze 250 mill. Od roku 1804 utrzymywanie uzbroionych miejsc w dawney

Francyi kosztowało 55 mill. a utrzymywanie takichże miejsc w krajach, których się Francya rzekła, 115 mill. fr. Wydatki wojennego ministerium w roku 1814 podane były 740 mill. niedostaie zaś do nich 261 mill. fr.

Ministerium morskie.

Na wszystkich brzegach utrzymywać sztuczną siłę, myśleć na pozor o olbrzymich zamachach, nie mając do tego dostatecznych funduszow, w rzekomych maytkach mieć w potrzebie rekrutow do siły lądowej, oto jest plan, którego przeszły rząd zawsze się trzymał, a który zniszczenie marynarzy i zupełne wypróżnienie z broiowni zasobą pociągnął. Wszelkie przełożenia naydoświadczeńszych mężow przeciw takiemu systemowi na nie się zdały. W roku 1804 zapowiedziano pompatycznie projekt wylądowania do Anglii. Natychmiast porę, w którym nie powinny się znajdować iak tylko rybackie i pocztowe statki, zamieniony został na wielki warsztat morski; przedsięwzięto niezmierne hydrauliczne roboty w okolicy, którą nawałności i przybysz wody piaskiem zasypują; z wielkim kosztem powstały tam warownie, baterye, warsztaty i składy; tysiące statkow zakupiono pod wszystkimi brzegami Oceanu i na wewnętrznych rzekach, bez pomyslenia czyli doysć mogą do miejsca przeznaczonego; sam nawet Paryż uyrzał w środku swego miasta warsztat. I coż się teraz z wszystkich uzbroień pozostało? Rozbitki z bark i nieszczęsne rachunki, okazujące 150 mill. poświęconych na zbudowanie i zniszczenie cudotworney flotylli. Wszystko, co talent inżynierow i mężna odwaga maytkow dokazać mogą, zrobione by-

to na Skaldzie. W krótkim czasie pływała liczna eskadra z łatwością po rzece, którą miano za niedostępną dla wielkich okrętów. Liczny lud okrętowy ukształcony przez zręcznego Admirala, wspierałby, gdy tego była potrzeba, działania wojska lądowego, iakoż niedawno z rzadką walecznością bronił zbroiowni, z której jego flota wypłynęła. Lecz tego rodzaju powodzenie nie zaspokoilo dumy panującego; iedna tylko nadzieia pokonania natury mogła mu pochlebić. Natychmiast brzegi Skaldy zapełnione zostały warsztatami, którym wszystkie okoliczne lasy nie byłyby w stanie dostarczyć drzewa, gdyby daley były roboty ciągnione. Nadaremnie przekładano, iż iedna tęga zima odmieni wysepy piasku i zamknąć może przeyscie dla liniowych okrętów pierwszego rzędu, a lody zamkną maytkow w łożyskach, którzy zapomną w zimie, co się w lecie nauczyli. Zadne przełożenie nie znalazło miejsca i skarby Francuzkie rozsypane zostały na cel, który nie mógł być dopięty. — Z pomyslnym skutkiem wyprowadzone w Cherburgu roboty i piękna Tulońska flota, wystawiają iedynie użyteczny wypadek; z resztą nigdzie niewidać iak tylko głędy i nierozsadek. Wszystkie nasze zbroiownie morskie są zupełnie wypróżnione. Od 15 lat utraciła Francya przez złe wyrachowane i skuteczzone wyprawy 43 liniowych okrętów, 82 fregat, 76 korwet i 62 przewozowych lub poselskich statkow, których za 200 mill. wystawić nie można. Port Bresteński, najpiękniejszy, najlepszy może w całej Europie, w którym niezmiernie floty zgromadzić się bezpiecznie mogą, był zupełnie zaniedbany. Mayt-

kowie zabranemi zostali do liniowe wojska; walezyli w Niemczech, w górach Asturyi i zapomnieli obrotow morskich. Całkowity dług marynarki wynosi 61 mill. 300,000 fr.

Ministerium skarbu.

Za pierwszym oka rzutem wydaie się systema skarbowe przeszłego rządu na pozor pprzadne i dokładne; lecz niektóre podania były domniemane i odmieniały się przez okoliczności. Tak naprzykład do rachunkow wydatkowych roku 1812 i 1813 niedostawało 312 mill. 32,000. Naczelnikowi owczego rządu nie był ten niedobor niewiadomy; lecz spodziewał go się zawsze kontrybucyami zagranicznymi zastąpić. Wszystkie pieniądze, które nie były na koszta wojenne przeznaczone, zostawały na to obracane, i przez to urosła ogromna zaległość. Całkowite zaliczenie, albo raczey przodem przez przeszły rząd spotrzebowane pieniądze, niemniej wynoszą iak 805 mill. 469,000 fr. Dołączywszy do tego zaległości innych ministeriow, wyniesie cała zaległość do tysiąca 305 mill. 469,000 fr. Dodawszy do tego jeszcze 17 mill. wieczney prowizyi, której kapitał wynosi 340 mill. tedy dług narodowy Francuzki urosł w przeciagu lat 13 do tysiąca, sześć kroć czterdzieści pięć millionow 469,000 frankow. Rachuek ten iest w samey rzeczy straszny; nie należy iednak uważać złego bez ratunku. Minister skarbowy poda summy, które zaraz mogą być ściagnione, iako też te, które dopiero w późniejszych latach mogą być żądane i te, które zamieniły się na sam ciężar prowizyi.

Moralność, iako też publiczne mienie nie mogły uysć szkodliwego wpływu zle-

go rządu. Ten, który niedawno przestał panować, doprowadził złe, które rewolucya zrzuciła, do najwyższego stopnia. Dla tego tylko przywrócił religią, aby iey jako narzędzie do swojej użył potrzeby. Publiczne nauki i ukształcenie umyśłów cierpiały nadzwyczaj wiele od despotyzmu, który nad wszystkimi umysłami chciał panować, dla ich uarzmienia. Są czasy, w których ludy i królowie muszą słuchać prawdy, chociażby naysmutniejszą i nayprzykrzeyszą była; dla tego nie wahalimy się powiedzieć prawdę. Kłopot w terażniejszey chwili jest wielki i dręczący; zaufanie zatem narodu i gorliwość deputowanych, muszą oycowskie zamiary rządu wspierać. Oby Moi Panowie, wdzięczność potomności była dla was zachęceniem, pochwałą i nagrodą!,,

Wszystkie Afrykańskie kraje uznały nową Król. Francuzką banderę.

Dziś iadł Monsieur brat Królewski u Króla obiad. Hrabia Blacas jest gubernatorem Werssalu mianowany.

P. Montcielle pojechał do Szwaycaryi, dla odnowienia traktatu przymierza z tą rzeczpospolitą.

Jenerał Hrabia Vandamme żyje, i znayduie się na liście wyprawionych z Rossyi pod d. 17 Czerwca jeńców.

Pod d. 13 Czerwca mianował Król Wiceadmirala Hrabiego Vaugirauld gubernatorem Martyniki, a Kontradmirała Linois gubernatorem Gwadelupy. Kontradmirał Dumanoire powrócił tu z Kiiowa.

J. K. Mosć miał znowu napad podagry i przez kilka dni nie wychodził z pokoju; ale ma się już lepiej.

Na Króla wybity tu został pierwszy medal, wystawiający na iedney stronie Francya wyciągającą ręce do płynącego z rozpuszczonemi żaglami okrętu z napisem: "Wiezie światu szczęście. „ Na drugiej wizerunek królewski.

Z Londynu d. 16 Lipca.

Onegday nadeszło do obu izb parlamentu następujące poselstwo Xcia Rejenta:

"Zastanowiwszy się J. Królewczowska Mosć nad doniesieniem, że mieszkańcy części Niemiec na osobach i majątku w czasie ostatniej wojny, a mianowicie przez rozrukane i okrutne postępowanie woysk pod ostatnim władcą Francyi, znacznie ucierpieli, poleca zatem niższej izbie parlamentu, aby oprócz prywatnych składek poddanych J. K. Moi, uchwaliła dla nich takie wsparcie, iakie w tak ważnej okoliczności uzna za potrzebne. „

Wczoray wzięła izba wyższa pod rozwagę to poselstwo. Lord Liwerpool zabrał głos i rzekł: Wiadomo, iż w Anglii utworzone zostały składki na wsparcie cierpiących w Niemczech. Spodziewano się w początkach, iż te składki będą tak dalece dostatecznymi, iż nie będzie potrzeby uciekać się do parlamentu. Jakkóż z wielką chwałą dla Anglikow wynoszą te dobrowolne składki 100,000 f. szt. i podzielone zostały, ale nie odpowiadają zamierzonemu celowi. W 63 wsiach okół Lipska zupełnie zniszczono za 500,000 f. szt. majątku. Uznano zatem za potrzebne udać się do parlamentu o powiększenie dobrowolnych składek dla wsparcia cierpiących Niemców. Summa, o której uchwalenie wnoszę, wynosi 100,000 f. szt. Dwadzieścia lat cierpiat ląd, a mianowicie kraj Niemiecki. W. Brytannia czuła

także mocno ciężar wojny; wszelako przy naszym położeniu doznawaliśmy niejakich korzyści. Najpierwsza z tych korzyści jest, że W. Frytania nigdy nie była miejscem boju. Okolice, o których wsparcie upraszam, nawzięcey ucierpiały. Summa ta nie jest wprawdzie wystarczającą, dla zastąpienia poniesionych strat; ale kiedy nie możemy wszystkiego uczynić, czego pragniemy, okażmy przynajmniej skłonność do zrobienia tyle dobrego, ile możemy. Wnoszę zatem stosowny do tego adres.

Lord Holland: Nieprzyjemną jest wprawdzie rzeczą sprzeciwiać się wspaniałomyślności Xcia Reienta; ale obowiązek nakazuje mi opierać się takiej rozrzutności publicznego grosza. Dwie już podobne uchwały w czasie terażniejszey wojny nastąpiły: jedna dla Portugalii, kiedy lud przez piękny odwrot naszego woyska ucierpiał, pędząc przed niem swoje bydło i własność, aby w nieprzyjacielskie ręce nie dostały się; druga dla mieszkańców spaloney Moskwy. Uchwała dla Portugalii była istotnem wymierzeniem sprawiedliwosci. Co do uchwały dla Moskwy, nie zgadzałem się na nią, ani iey się przeciwitem. Ukończyła się już wojna, nie przystoi zatem tak znaczney wyrzucac summy. Nieszczęścia, które wiele okolic Niemieckich spotkało, nie potrafią pieniądze zatrzeć. Bez działania wiele dobrego, pomnożemy tylko nasze ciężary. Małoż to ubogich i nieszczęśliwych mamy w samey Anglii! Cożby się działo, gdyby wszystkie okolice, które przez wojnę ucierpiały, udawały się o wsparcie do worka Angielskiego? Ubolewam serdecznie nad cierpieniem Niemiec; ale nie znay-

duię za rzecz przyzwoita, żeby się o wsparcie dla nich do Angielskiego parlamentu udawać.

Lord Lauderdale: Pierwey należy o swoich mieszkańcach myśleć, niżeli wymować się za cudzemi. Znayduież lud Angielski iakową ulgę w podatkach? Nie musiż corocznie niesłychaney summy 125 mill. f. szt. podatkow płacić? Nie umieraliż przed 3 laty w Anglii ludzie z głodu? Czemuż nie miano nad nimi litości?

Lord Sidmouth: Nigdy Angliia nie dała więcey dowodow dobroczynności, iak w terażniejszych czasach. Pod czas wojny utrzymywała tak wiele miłosiernych zakładow, iak w żadnym czasie. Portugaliią nie Anglicy, ale Francuzi spustoszyli, którzy wkroczyli tam na wzor Attili i wszystko zniszczyli. Uchwałą, którą teraz wnoszą, jest nawet w politycznym względzie zbawienną. Zrobi ona przedziwne wrażenie o charakterze Angielskim i wszystkie klasy chętnie na nią zezwolą.

Lord Holland: Któż nas zapewni że te pieniądze będą przyzwoicie użyte?

Lord Liwerpool: Będą takim samym sposobem podzielone, iak pieniądze tz dobrowolnych składek. Z tych rozdano około 35,000 f. szt. w okolicach Lipska, a około 15,000 w Hamburgu. Było dawniey zamiarem obrocic zprzymierzone siły przeciw Hamburgowi; lecz odmieniono późniey ten plan i szczęśliwe ukończenie wojny przypisać powiększey części należy tey odmianie. Lecz za to okropnie Hamburg ucierpiał, i nikt nie będzie żałował wsparcia, które się mieszkańcom tego miasta dostanie.

Fo niejakich sporach został wniosek

i adres Lorda Liwerpool przyjęty. Niższa izba zezwoliła także wczoraj na powyższe wsparcie.

W mieszkaniu i dworze Xżniczki Karoliny (mowią gazety Times i Goniec) zaszła odmiana. Ostatniej środy udał się Xże Rejent, w towarzystwie biskupa Salisburyjskiego, iey nauczyciela, do domu Warwick, dla stawienia przed nią dam dworskich, które odtąd miały być iey towarzyszkami. Xieżniczka wysłuchawszy powody do tey odmiany, oddaliła się (pod czas gdy Xże Rejent, iey oyciec, zapowiadał dotychczasowem damom swoje postanowienie,) wsiadła do fiakra, który niedaleko iey domu był i pospieszyła do domu swey matki. Matka była wyiechana, ale uwiadomiona o tem zdarzeniu, pospieszyła o radę do P. Whitbread, członka izby niższej, a gdy tego nie zastała do Londa Grey i Ponsonbey, ale i tych nie zastawszy, pojechała do swego mieszkania, gdzie zaprosiła P. Brongham, który zaraz przybył. Zaledwo powitała swoią corkę, gdy wszedł Xże Jorku, i wezwał Xżniczkę Karolinę, aby natychmiast wrocila do pałacu Oycy swoiego. P. Brongham był tego zdania, aby wrocila. Jakoż pojechała z Xciem Jorku, i po łagodnem napomnienu Xcia Rejenta uznała swoy błąd i poddała się nowemu porządkowi rzeczy.

Xże Rejent darował Marszałkowi Xciu Blücher podwoyna fuzyą. Ten odpowiedział, iż ona będzie nayulubieńszą iego fuzyą do polowania.

Na Jamajskiej flocie przeszło dla tutejszych kupców 700,000 f. szt. w talarach, złotych i srebrnych sztabach.

Podług listów z Kadyxu pod d. 27 Czerwca, panuje tam wielka trwoga, ponieważ Król Hiszpański nałożył na to miasto 3 mill. talarów, dla zapłacenia woyska. Handel Hiszpański jest nieczynny, a publiczne drogi są bardzo niebezpieczone. W Nawarze trwają dotąd zaburzenia. Król przywrocil Hiszpanii zniesione przez stany monopolia tabaki, prochu i kart, tuż też dawne podatki, i t. d.

Towarzystwo patriotycznych dam, na których czele znajduje się Pani Spencer, zbiera teraz składki na wystawienie w Londynie posągu Lordowi Wellingtonowi.

W Ameryce budują teraz 3 liniowe okręty o 74 działach i 19 fregat.

Z Madrytu d. 1 Lipca.

Mowią, iż Xże St. Carlos, minister zwiazkow zagranicznych, posłany zostanie na kongress do Wiednia, a dodany mu będzie do pomocy P. Labrador.

Król zabronił officerom nosić pioru kapeluszw, gdyż J. K. Mość uważa to iako niepotrzebny wydatek.

Duchowienstwo wezwane zostało do zaliczenia rządowi pieniędzy, które po roku latach będą mu zwroczone.

Względem postępowania Jenerała Miny rozchodzą się niespokojnością technące wieści; woyska pod iego dowodztwem będące nie są jeszcze rozpuszczone.

Z Gandawy d. 11 Lipca.

Onegday przybyło tu 700 Angielskich cieśłow okrętowych, którzy udadzą się do Antwerpii dla ukończenia budowy rozpozczętych tam woiennych okrętów dla Anglii.

DODATEK

DO N^{ro} 62.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 3 SIERPNIA 1814 Roku WE SRODĘ.

Z Wilna d. 4 Lipca. d. k.

Po odbytych półrocznych examinach, Uniwersytet kończąc roku szkolnego prace, miał dnia 30 Czerwca r. b. publiczne posiedzenie w przytomności liczne gości. Zagaił je Rektor wystawiając radość Europy z otrzymanego powszechnego pokoju przez zwyciężki oręż, osobistą staranność, przeczność i dzielność Wielkiego naszego Monarchy: wyliczał pożytki spływające ztąd na społeczność Europejską, na wzrost nauk i oświecenie, zastanawiając publiczność nad wielkością obowiązków, które winna za swoje oswobodzenie Europa Alexandrowi I. Wzywał wszystkie sztuki i umiejętności, dowcipy i talenta, do uwiecznienia tak wielkich zdarzeń i wypadków, a młodzi szkolney wytykał naukę, iaką w niesmiertelnych swych pracach i staraniach podaje dla nich Monarcha, zachęcając razem, aby przez obyczaie, sprawy i zdania stali się przykładem dla innych ludów, tak iak ich Ojciec, Dobroczyńca i Opiekun oświecenia, stał się wzorem dla zwycięzców i panujących. Potem Professor chirurgii Nizkow-

ski czytał rozprawę uczoną, w której okazałwszy ścisły związek nauki chirurgicznej z medycyną, podał w przykładach uczniom swym przestrogi, kiedy do operacyi przystępować powinni, a kiedy ich zaniechać, udając się do leczenia wewnętrznego; i razem zwracał uwagę na zdolność, oraz szczególne usposobienie, iakiego wymaga powołanie operatora. Po sesyi, Uniwersyt i goście udali się do Kościoła akademickiego na *Te Deum*.

Z Berlina d. 26 Lipca.

Przybyli tu Xżna Pruska Wilhelma z Homburga, Xże Karol Meklenbursko-Strelieki z Londynu, a Jenerał major Xże Biron z Kurlandyi.

Wczoray o godzinie 10 przed południem powrócił do tutejszey stolicy Kancelarz stanu Xże Hardenberg.

D. 24 b. m. około południa weszło tu pięć pułków lekkiej jazdy od gwardyi N. Cesarza Rossyyskiego pod dowództwem Jenerała Czalikow w nayıpiękniejszym porządku. Królewicz Wilhelm Pruski wyjechał przeciw nim w towarzystwie Królewicza Angielskiego, Xcia Kumberlandyi,

Jenerała jazdy L'Estoq, jenerała piechoty Hrabiego Tauerziena i wielu innych jenerałów, i rozkazał im około zamku przystąpić. Woyska te, które zaleca szczególniejsza piękność tak ludzi, jako i koni, rozłożone zostały częścią w Berlinie, częścią po wsiach okolicznych.

Z Monachium d. 13 Lipca.

Gdy przejeżdżała tedy Cesarzowa Marya Ludwika, iadła wieczera u cie Eugeniusza i jego małżonki, zachowując jednak najściślejsze inkognito.

Związek między naszym dworem i Cesarzem Austryackim jest teraz na pogiębę wszystkich dobrze myślących najściślejszy. Przejeżdżając tedy z Francyi do swej stolicy Cesarz Franciszek, zapewnił naszego Króla kilkokrotnie w najświetniejszym sposobie o wieczney swojej przyjaźni. Był on nadzwyczaj dla każdego uprzejmy i znaczne rozdał tu podarunki.

Mowią tu teraz o utworzeniu gwardyi Królewskiej.

D. 11 b. m. powrócił do tutejszey stolicy Feldmarszałek Xże Wrede.

Z Kopenhagi d. 19 Lipca.

Nakoniec mamy wiadomość z Norwegii. Układy między Xciem Chrystyanem i kommissarzami ciągną się od początku tego miesiąca, ale dotąd bez skutku. Tyczą one się zawieszenia nieprzyjacielskich kroków na wodzie i lądzie, oddania Szwecyi trzech twierdz i ogłoszenia jednego nadgranicznego powiatu neutralnym. Wszyscy posłowie układają się w najlepszem pomiędzy sobą porozumieniu. W przeciągu 8 dni oczekujemy ich napowrot w Kopenhadze, iakikolwiek bądź wezmą układy skutek.

Podług doniesienia z Szwecyi oczekiwaniem są wkrótce napowrot bez dopełnienia swojego poselstwa. Nie chcieli oni się poważnie oczekiwać aż do zwołania stanów, bez których porady niechce Xże i jego rada na nic zezwolić.

W przypadku wojny zda się mieć Szwecya zamiar uderzyć na Norwegią wodą i przez wylądowania w kilku miejscach. Oprócz brygow i fregat przeszło już przez Sund 6 Szwedzkich liniowych okrętów i wiele przewozowych statków z woyskiem ku północno-zachodowi.

Z Włoch d. 3 Lipca.

Podług doniesienia z Rzymu pod d. 30 Czerwca zdrowie Oycy S. nie jest zupełnie dobre, iakby sobie życzyć należało. Trudy ostatniey jego podróży i natężone prace dla dobra kościoła, ściągnęły mu powrot choroby, na którą we Francyi cierpiał. — Zostający w woysku Francuzkiem Rzymscy popisowi szukanemi teraz są, dla umieszczenia ich w woysku Papieżkiem, które trzyma osadzony zamek S. Anioła. — Oyciec S. zaprowadza w Rzymie szczepienie krowiey ospy, ponieważ w jedney części miasta bardzo wiele dzieci na naturalną ospę umarło. — Wyznaczona jest kommissya do spisania i przejrzenia każdej książki czyli dozwolona być może w założonych przez Francuzów w Rzymie więzarniach.

Król Neapolitański rozkazał pod d. 22 Czerwca uzbroić flotę przeciw Algierczykom, którzy napadają brzegi Neapolitańskie, i nawet pod Brandisi Austryacki statek z oliwą zabrali.

Z Hanoweru d. 18 Lipca.

W tym tygodniu ziedzie tu z Londynu Królewicz Xże Hambridgi, i mieszkać

będzie w letnim zamku Montbrillant, który na ten koniec urządzony został.

Znaczną i kosztowną biblioteka po zmarłym Hanowerskim Feldmarszałku Krabi Wallmodenie Gimborn pozostała, zakupioną została dla Xcia Kambridgi.

Gabinetowe tutejsze ministerium wezwowało krewnych i przyjaciół tych osób, które od uzurpacyjnych rządów Francuzkiego i estfalskiego za werbunek dla prawnego Monarchy, za kłótnie z wojskiem Francuzkiem lub przestąpienie celnych przepisów skazane na wyprowadzenie zostały, iako też władze krajowe, aby donieśli o miejscu ich więzienia, żeby je ztamtąd wydobyć można.

Niniejszem uwiadomia się Przeświecona Publiczność, że z drukarni Szkoły Głównej Krakowskiej wyszło dziełko pod tytułem: *Rozprawa o Parney Machine Watta, &c. &c. &c. przez Felixa Pawła N.*

Jarockiego, w celu prawnego dostąpienia zaszczytu Doktora Filozofii.

To dziełko zawiera w sobie: 1) *Rozprawę Fizyczno-ekonomiczną o Parney Machine Watta w trzech oddziałach, z których w pierwszym jest opisanie iey składu, w drugim historia stopniowego iey wydoskonalenia, w trzecim wyrachowanie iey ogromney sily iaką działa, mowię ogromney sily, gdyż największa iaką dotąd wystawiono we Francyi, działa taką silą z pomocą pary wodney, iak gdyby 960 koni i 240 ludzi działało.*

2) *Rozprawę astronomiczną. Uwagi nad poprawkami miary czasu i miary, wysokości branych kołem Borda, z przystosowaniem do obserwacyi odprawioney w Krakowie d. 17 Kwietnia 1814 r.*

3) *Obronę zadań wyiętych z dwóch poprzedzających rozpraw odprawioną publicznie d. 28 Maja 1814 czyli zdania sprawy z publicznie odprawioney oppugny.*

Całe to dzieło wynoszące blisko ośm arkuszy na pięknym listowym papierze z dwoma kopersztychami dużemi, kosztuje zł. pol. 3 i można go dostać u Pana Friedleina przy Grodzkiej ulicy w rynku.

D O N I E S I E N I A.

Dnia 7 Sierpnia r. b. o godzinie 3 po południu w Browarze wsi Płoki w Powiecie Krzeszowskim Dep. Krakowskim leżący: kilka set garcy wodka i kilkadziesiąt sążni drzewa, przez publiczną licytacją, za gotową srebrną kurant monetę sprzedane zostaną. Życzący sobie nabycia rzeczonych efektów, zechcą się znajdować w mieysssu, dniu i godzinie oznaczonych. W Krakowie d. 1 Sierpnia 1814.

H. Kudlicki A. T. C. D. K.

Niżej podpisany zawiadamiam W. Joachima Dolanowskiego, Kapitana Zandarmeryi Polskiej, że w roku zeszłym 1813 miałem sobie dane własnoręczne przez JO. Xcia Poniatowskiego naczelnego Wodza Woyska Polskiego w Zittau, a temuż W. Dolanowskiemu służące Dokumenta, to jest: 1) *ymissya*, oraz Patent ozdabiający tegoż Krzyżem woyskowym Polskim, wraz z patentem iego poprzedniczym i z dwoma alegatami dowodzącemi iego zasługi. A gdy wyżej wytkniętych Dokumentow, dla nieznajdowania się przy Korpusie tegoż W. Kapitana Dolanowskiego, wręczyć mu nie mogłem, przeto też Dokumenta zostały przy mnie, i w czasie batalii pod Hanau te Dokumenta wraz z memi utracitem. Ażeby tedy nie pełżyły zasługą nabyte zaszczyty i w używaniu tychże miały rzetelne swoje znaczenie, w tym celu niniejsze zawiadomienie do Gazet publicznych podaję, co ręką moją podpisuję.

W Bilsku dnia 13 Lipca 1814 roku.

Mourycy Karzewski, Kapitan S. Francuzkich.

Podpisany Komornik Tryb. Cyw. I. Instancyi Deptu Krakowskiego uwiadomia Publiczność, iż Licytacja w Krakowie przy ulicy S. Jana w domu pod Nr. 486 rozpoczęta, dnia 8 Sierpnia r. b. w zwyczajnych godzinach, z rana od 9 godziny a z południa o 3 na pierwszym piętrze stolarszczyzny z machoniem, kufrow, pajaków, zwierzcia-

del. parcelary przedniej, serwisu stołowego, książek Francuzkich, szaff, sukien Niemieckich kosztownych, bielizny mezkiej i stołowej, kuchennego naczyńia, szorów i innych szczegółow za gotowe pieniądze w monecie grubey daley prowadzoną będzie. Zyczący sobie tych nabycia w miejscu i czasie wyżej oznaczonym znajdować się raczą. — W Krakowie d. 29 Lipca 1814.

Woyciech Alex Skorzynski.

Magistrat Miasta Wieliczki do publiczney podaie wiadomości, iż na dniu 24 Sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana, w Biorze i w przytomności J. W. C. K. Mieyscowego Nadwornego Kommissarza, niżej wyrażone dochody Mieyskie i Czopowe Monarchiczne przez publiczną licytacją naywiecszy ofiarującemu na Rok Woyskowy następujący 1815 zadzierżawione będą, iako to:

a) Nakład konsumcyyny, na gorzałkę, miód i piwo nałożony; b) Nakład konsumcyyny na wino — c) Targowe i Mieyscowe — d) Browar z Gruntem pod 19 korcy wysiewu w sobie zawierającym, tudzież e) Czopowe Monarchiczne.

Cena pierwszego wywołania Nakładu konsumcyyny na gorzałkę, miód i piwo nałożonego

Nakładu konsumcyynygo od wina ustanowionego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Zł. R.	4162
Targowego i Mieyscowego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	173
Browaru z Gruntem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	116
Podatku Czopowego	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2381
											9015

w t. alucie Wiedeńskiej, i tey dziesiąta część przed licytacją na zabezpieczenie też, przez każdego konkurenta złożona będzie, zaczem chęć licytowania maiący zapraszają się, iżby się na powyżej wyrażonym dniu, godzinie i miejscu znajdować chcieli, od licytacji iednak Browaru i Targowego Zydzi wyłączaią się. W dalszych tey licytacji warunkach w kancelaryi Magistratualney każdego czasu można będzie wiadomość powziąć. — Z Magistratu Miasta Wieliczki d. 7 Lipca 1814.

Włodch, Prezydent. Adal. Kapuścinski, Assessor.

Niżej podpisany Rezolucją Trybunału Cywil. I. Inst. Deptu Krak. z dnia 18 Stycznia 1813 do n. 3912 do uskutecznienia sprzedarzy przez publiczną licytacją Dobr Zborowka z przyległosciami w Powiecie Stobnickim, Departamencie Krak. leżących, prawem własności do małoletnich, po ś. p. Janie Nepomucenie Rupniewskim pozostałych, z mocy kontraktu kupna i przedarzy między ś. p. Janem Nepom. Rupniewskim, a Skarbem Austrjackim d. 1 Lipca 1808 zawartego, i przez Rząd owczesny naywyższy zatwierdzonego należących, od Miasta Pacanowa o ćwierć mili, od Połańca na milę i od w. 1 sły na pół mili odległych, Kościoł Parafialny w Zborowku maiących, do kwoty 135, 440 zł. 10 gr. pol. oszacowanych, z Uchwały Rady Familiny w dzień 27 Lipca 1812 odbytey, a Wyrokiem Wys. Tryb. Crwil. Deptu Krak. z dnia 18 Stycznia 1813 do Nr. 3912 zatwierdzoney, na sprzedarz wystawionych, delegowany. Pół odczytania kondycyi warunkow przez Radę Familiny ułożonych, a przez Trybunał zatwierdzonych, na audyencyi Trybunału d. 2 Lipca r. b. nastapioney, i Terminu do Licytacji przygotowawczej w dniu 5 Września r. b. 1814 przeznaczeniu, wszystkich chęć kupienia maiących wzywa, iżby w dniu powyżej wyrażonym o godzinie 10 ranney w 1 omu Posiedzeń Trybunału pod Nr. 106 na Grodzkiej ulicy stojącym, na sali Audyencyonalney przed niżej podpisanym w Vadum 17,469 zł. 21 gr. pol. opatrzeni stawili się; po którym złożeniu Podania swoje do Protokołu podać mogą, a następnie naywiecszy dającemu wieś ta Zborowek przygotowawczo przysądzona zostanie. Wezwanie niniejsze w moc Art. 951 Tyt. 6 Kodexu postępowania w miejscach prawem wyrażonych przyklepiane, a w skutek Art. 962 do Gazet i do Dziennika podane być powinno. — Chęć kupna tych Dobr maiący w Kancellaryi W. Syktowskiego Pisarza Tryb. Cyw. o Oszacowaniu tych Dobr, Inwentarzu i warunkach licytacji zawiadomić się każdego czasu mogą. — W Krakowie d. 4 Lipca 814.

Dydyński, Sędzia Delegowany.